

הכמת החמי שית
מושב שלישי

674

13220

97
מישיבת ועדת החינוך והתרבות שהתקיימה
ביום ד', כ"ב בשבט תשכ"ד, 8.30
בשעה 5.2.64

ביבלה: חברים הוועדה

ר. צבריו	ב. עוזיאל - היינר
ס. פרודש	א. דדרוי
י. סטילנסקי	ר. הקטן
א. רזיאל-נאור	י. ח'מיט
א. שאקי	ד. נזר

מושגניהם

מר י. שריד - מנהלה למשרד החינוך והתרבות
ד"ר מלכטן - מטעם משרד החינוך והתרבות
מר י. נבו -

חה"כ ר. כגן

סזכיר: פ. פלקמן

ראשו: ד. בלוך
ד. דובינשטיין

סדר-היום: ביעור הבשורות - סקירת מר י. נבו.

היינר ב. עוזיאל:

אני מקדם בברכה את מר י. נבו היידע
לכולם מתקידי הקודמים, שהם ערכוה גם לתפקיד החדש שקיבל על עצמו,
תפקיד קשה למדי - ביעור הבשורות. זהו הנושא שנדרן בו בישיבתנו היום.
אני מצטער על היינר הוועדה ס. קול איבנו בעית דיוון זה, אבל הוא
ודאי יסייע לחזור מהו"ל עוד לפני שונגי למסקנות.

רשوت הדיבור למר נבו.

מר י. נבו:

אני שורה ליינר על דבריו ברכתו, וטודה
פראש לחבריו הוועדה.

אומר תחילת מספר טילים על הצד הארגוני
של האגף לתרבות שעבויות ביעור הבשורות הוא חלק מ번호.

מד י. נברן:

האגף לתרבות במשרד החינוך כולל מספר יחידות. לא יחידות במובן אדמיניסטרטיבי, אלא גורפים. א) רשות הספרות אשר ועדה מיוחדת של הכנסת מתעניינת בה במפורץ, ב) מחלקה להנחלת הלשון והscalלה שבחוכה יחידה להש תלמוד בא בעררות; ג) יחידה לתרבות ואמנויות הכללת בתוכה יש מישור המפלט בbijourם לטבוגרים וחוגי אמונות. ביוזר העברות הוועדה עד עכשוו חלק מהמחלקה להנחלת הלשון והscalלה שבללה אולפניהם למיניהם חלק של ביוזר בעררות בקבאה מידה קטנה, וכיורת להscalלה יסוד או ראשית דעת. לפ"ז עומת שר החינוך ותרבות אבחנו פותחים בפועל רחבה יותר לביפור העברות.

אומר תחילת מספר מילימ' לגבי ההגדלה. מקובלת בעולם הגדרה אחרת. אדם אשר איינו מוכשר לקרוא או כתבו ולהבini משפט哉 בחיי יום; הוא עבר. הספרים שבידיינו אינם הולכים לפיה הגדרה זו, כי לא כך בדקה הלשכה המרכזית לסתטיסטיקה את האנשוי. הספרים שבידינו הם לפחות קנה-סידה אחר. אם אדם למד אי פעם בbijourם או לא למד מעורר הרוא בכל אצלו בסוגרת של אלאלפבייטים. יש אנאלפבייט ממחזה, היינו אדם שלמה משנה אחת עד 4 שנים.

בשנת 1961 ערכה הלשכה המרכזית לסתטיסטיקה סדרם של כל אדם חמישי במדינתם, ומהספרים שאנו מצטט ואתיהם אליו לא הרבה כל סקירות מברוסטים על המדרם הזה.

ברור שהגדרות האלה איין מדוייקות לגברי, כי אפשר למצוין יהודים לא מעתים (הספרים שאנו נותרו עתה מתייחסים רק לייהודים, לגבי העربים אומר משחו-בחלק השני של דברי), שלא בקרו מעתולם בbijut-ספר אבל יודעים קרוא וכותב בקנה-סידה קטן. לעומת זאת יש לא מעתים שלמדו בbijut-ספר אפיון לעליה מ-4 שנים, אבל שכחו את תלמידיהם והם אנאלפבייטים למחזה או לבורי.

לפי אותו מדרם יש לעליה מ-162 אלף אנשים שהם אנאלפבייטים מוחלטים. (מגיל 14 ואילך). ואלאלפבייטים למחזה ישנים למעליה מ-96 אלף. יחד עם המאות הבורות בספר מג'יע קרויב ל-260 אלף. אבחנו מכך רוגנים להתרց' בפועל נון-שבבת הגילאים מ-20 עד 50, ומהספר מג'יע בערך ל-160-170 אלף נפש (בשתי הדרגות). מגיל 14 עד 20 יש אלפינים מעתים של אנשים שהצליחו אף שהוא לחזור חינוך חובה. גיל זה גם לא שיעץ לתחום פעולת האגף שלו, כי בזאת סטפלת המחלקה לנוער, שירות התעסוקה, וכשיגיעו לצבא אבחנו מביצים שיקבלו שם את השכלת היטוד. מכל מקום מספרם של אלה שהצליחו מושם מה לחזור מחינוך חובה חינם אי-נו גדול. הוא מג'יע בערך ל-8000-8000, ונדראה שלמרות היותם בגיל 14 עד 19 הם מסיבה זו או אחרת אנאלפבייטים מוחלטים או למחזה.

מספר הנשים בוגר הראשונות, היינו אנאלפבייטים מוחלטים מג'יע ל-3/2 ואותו הגברים - 1/3. בוגר השני, היינו אנאלפבייטים למחזה, הספר מחלק ממחזה וממחזה. אין זהות מוחלטת בין העברות לבני המוצה העדרתי, . ה' רוגנים הם יוצאי ארץות אסיה ואפריקה, אבל לאו דוקא. לרוגן סיבות שוונות, מלחתת העולם השני-טלטולים וכבדו', הגיעו לארץ עד 1947 ואילך מארצות אירופה ואמריקה - הכרונגה-בעיקר לארכוזות מזרחה אירופה - כ-20 אלף אנאלפבייטים מוחלטים, וקרוב ל-50 אלף אנאלפבייטים בbijut-ספר אבל אף על פי כן יודעים משה בכתיבתה וקוריאה בטקסט קל.

שנשגבנו לפועלה השבון קודם כל מה צריך להיוות כהה הסידה לפיו-עלינו לפועל. מאחר זהה ציבור גדול, מניין אותן קודם כל לפי גיליהם. כאשר הגענו לנצחום, מ-20 עד 50, רצינו לאחד היבן הם נמצאים. הל'/בנ' לשכה המרכזית, בדקנו את הספרים, את מקומות המצחם, וגילינו היבן הם נמצאים. ויש שני מיפוי קנה-סידה, כיitz לכתש לשאלת. היבן, לטפל בריכוזים גדולים של אנאלפבייטים. אבחנו בחדרנו בקנה-הסידה השני והו - מה הוא אהוץ האנאלפבייטים בתוך ישות מסוימת. כי אם בחל-אביב-יפו יש כ-16 אלף אנאלפבייטים מוחלטים יהודים ו-2 אלף ערבים, יחד 18 אלף, ועוד קרויב ל-30 אלף אנאלפבייטים למחזה, הם לא יטביעו את חותם על חי' העיר תל-אביב-יפו, ולא הם קובעים את גבורה של העיר. בכך זה יש גם חי' תרבויות, יש מוסדות, יש בת-ספר, יש ארגונים, ואפשר לקיים זה בצד זה שתי רמות שובות בעלי שהרמתה הנוראה קורבעת את דמות הרמה

הגבואהה. אולם אפיקו להיפך, הלzech של ח'י
הרווח של השכבה-המפעילה בתול-אביב-י'פ'ו
אדרא גדול, וקל לבן יותר לגשת לפטרון הבעייה, מה שאין כן בישובים בגם
אתה זו האנאלפיביתים הוא גדול. אם יש ישות בן 400-300 נפש, ולמעל זה
ספטעית האוכלוסייה אם אנאלפיביתם, הם אשר קובעים את דמות היישוב וחמי
התדרונות שאפ cedar לפתח שם. אפיקו אם נפתח שם ספריות - איננו יודע אם
ההדרי הוציאת ראו את הסקר של הספריות, לפי המספרים שראיתי יש למלחה A-60
ואין שאיין בהן כל ספריה - אין צרך בהן כי אין מ' שיקרא.

למסכת ש"ש לחת סדר עדיפות הן מבחינות זמן, הן מבחינות מקצוע וכאן בפ"ה בערך באוטם מקומות שריכוז האנאלפביות בהם גבולה.

ביסיגנו לצלם את התסוכותה הוצא במאפה, וזההדי היה לא פניהם. (מראה המפה), המפה לא כוללת את היישובים שביעיה לא קיימת בהם, אלא אותו ישבים בהם הבעה קיימת, וחלקון את היישובים ל-5 קבוצות. קבוצה ידועה פירושה ישוב ש-10-20% מוחשיין, הם אגדאלפבייטיים לממחה או לגטר. זה כולל יישובים כתלא-אביב, ירושלים, אחיפה, נתניה, גם אילה בכלחת בקבוצה זו. יש 42 יישובים כללם באארץ.

האגדה צורבה פירושה ישוב שחזור
בפרק א' חדרה, זכרון יעקב, הרצליה, ראשון לציון, רחובות, אשדוד,
תל אביב-יפו, מוג'ע ל-20-30%. י"ט ישובים בלבד. בינויהם: נהריה,
גדר-שבע.

יש 40 נקודות ישוב בהם אחרון אנטצטאלפניטיים מגע ל-30-40% מותסביהם. נקודות ישוב בוגרונות צפת, מטדריה, עכו, יבניאל, עתלית, גבעת ברמל, נחלת-יהודה, רملה, גדרה, אשקלון, דירנובה, קריית-gam ועוד.

נוסף לכך יש 60 נקודות קבועות
אבסולוטה, בהם אחוון האגדאלפיביתים מגיעו ל-40-50%. קורדום בגורן: קרית-
שפטוגת, חצזר, מעונת, טירת הכרכמל, מבדל העמד, אור-עקביא, גורה-ימיין,
צלה, בית-דגן, ועוד כמה מושבים.

הקבוצה האחראית האכולות ישובים בהם מוגיע אחוז האוכלפכיתם ל- 50% ומעלה, היינו למללה מתחזית האוכלוסייה מוגיל 14 ומעלה הם אוכלפכיתם למחצה או למחרי, מכילה 120 נקודות ירידת כארץ, ביג'ינה פרוזדור ירושלים, חבל ערדום, הרי יהודה גיזו, טבריה דרום, מזרחה לנחנין, איזורי התעוז'ך ולארדן גבול הצפון.

התקייאור הזה הוא שקבע לנו את סדר הצעדייה בירתם של פועלתו מבחן זמן וריכוז מסצ'ים. ייחוץ שבתל-אביב עצמאו יש יותר אגדאלפיביטים מכל איזוד אחר, אף על פי כי כנף התעשייה שלצדו הולא קודם כל באיזודרים האחידים. מרבית היישובים היושבים בספר דושאיים קיבוצים שיבוכים לבודאה החטישית, היינו למעלה מ-50% מהאוכלוסייה הם אנגלופחים.

טקסטים נוספים. ירושלים העיר, בית-שמש העיירה, וחייב עדותם כדוגמתם
כשהשנו לפעולה לקחו כמדגם שלוש

ט' נגנו: אב' רוזה לומר בהערת סוגרים של אונחנו המצדדיות המבצע הזה, אלא עשו פועלות גדולה, יעקב פימון וארכון מחדלו, ארגון אמהות עולבדו וחלכו לפועל להלן אונשים קרוא וכחוב, אלא שהפעלה לא בעשה בזירה מאורגנת, ומספר הליטדים שבאו לכיתות מאורגנות היה ד' כטן. אורות אחוריות בלבד בלבך, ואחריו הנשירה בהם היה חטף גבורה. אולי מודה שידבר יזהר קל, החפכינז קודם כל לעסוק באונשים המשאלים פודעים את הלשון, ואחרו חלק של המלחמה המטפל באולפניהם למיניהם קבל תבונת די רציניות, והחזר מגע ל-30 אלף נפש לשנה העולבים רק להקנות להם עברית, מסחר למד אונשים שיודעים שפה אחרת, ועלין קורסים שוגדים. יותר קל למד אונשים של קריאת כתיבת עולרו בראה בהר שאי אפשר לטפס עליו. מושם כך התחלנו לטפל בהבחלות הלשון יותר מאשר בביעד העדרות. כך שלמעשה היה ביחס בודדות בלבד בכל הארץ, והכוונה לחת לזה ביום צביו של פועלה יותר מאורגנת ומתקבצת, בORITY האפשר טוגבלת בזמן. המטרה היא להكيف את כל הזוקקים לסתירה בנילים 20-50, ולמד אוותם במשך 3 שנים את כל השלב הראשון. איננו משלים עצמדו שיחד בערך מקרוב הארץ, כי כדי לבعد בערות צרייך למד ללא ארף. אדם שאתת מרפה מפנה שוכח את אשר למד. אם נסתכל לעתיד הרחוק, תheid' היה למשה ארף בשלהו הראשו את כולם, אחר כך תהייה נסירה טבעית, ואחר כך תהיינה כיתות מקובצות. סוף סוף קריאת כתיבה זה רק דבר טכני, והכוונה לא רק למד קרוא וכחוב, אלא מתחת עריכים טונדים מה זו אזרחות, מה זו מולדת, מה זה תז, איפה אונחנו נמצאים, איפא אונחים יושבים, מיין באזן ולמה באזן. הכוונה לאוצר אזרחים יותר טוביים, יהודים יותר טובים ואזרחות העולים יותר טובים.

לקחו את שלוש המקומות הללו כمدגם, כאשר כל ישוב מציג בעיות שלעצמם. לא הרי ירושלים בהרי בית-শמש. ירושלים זוהי עיר. מצד אחד קשה לאחד בה את האונשים הזוקקים לאלמכת, כי האלמכת של בושה ופחד גדול יותר. לעומת זאת קל בעיר להביא את המורדים ללווט. יש מורים המלמדים בתיו-ספר טונדים או תיכוןים, והם מאורגנים כיתות אלה. מעלה Zuspat שבידושלים אתה יכול לארגן אוירה איזוברית. באזן בדרכם עם ארגון יזאי ההגנה, עם ארגון טוונדטום בני-עדות המזרחי, והם מוכנים לפועל. יש רצון מצד קבוצות שוכנות למתנדב לפועלם בעניין זה. עדין לא הפלכו הדרשתית כי אונשים אלה מוכנים מטה פילים שוחחות אותם אוותם, אבל על עזין המתנדבים אקייש מטה פטרם דבר. אונחנו קודם כל רוזים לבנות את המפעל הזה על אונשים המכבים שבר, אונשים שאתת יכול לבנות את סדר עבורה קבוצה. זה, איפוא, החיבור והשלילה שבעיר. איננו ידע עדין מה הן כל הבעיות שירושלים העמיד לפניו, אבל ברור שיש מקומות עבורה מאורגנים, אחת יכול להגיע למפעלים אפילו יותר מדויק ויכול להגיע לאונשים אלה. מאיידך לעולבותם במסת בית קsha יתדר להגעה. בית-শמש זוהי עיריה. קיים בה בית-ארונות שעוזדים בו בשלוש מסדרות. יש להגיע קודם כל לאונשים ולהבאים לזה שירדו בעדרותם, ואחר כך לארגדים בכיתות. לעתים השערת אינן מתאפשרת כי הפעלים עובדים בஸודות. מאות תשבי בית-শמש עובדים מוחץ למקרים, ואונחנו מנסים לפחותה בדרך של ימוך אוותם אונשים במקומם עבדתם. כי ברגע שהאדם חוץ לביתו, קsha יהיה מאד להוציאו.

אשר למוסבים, מצד אחד האלמכת של בושה או פחד יותר קל, זהו ישוב קטן והכל מכירים את הכל, ואין אדם יכול להעמיד פניו. לעומת זאת בעיות הסעת המורדים היא בעיה חמורה ביותר. כמו כן אתה כבול על ידי עונות השבה. כאשר

העומק והתרבות
ללא מודדים, וזה קיימת השאלה מה עושם בקייזר
לרכז את האנשיים הצעיריים, ויש לנצל את
טחnil הקיזר, וטחnilה עוזבת העובדה, שמה

אנ' רק מרטין על הבעיות ואישני מצביע

על דרכו מדריך.

בחבל עדולם והמלוגן יש 12 מושבים שם
בדורך זו. גייסו את כל המורים המלודים בכתבי-הספר, 28 מורים,
ולא מודדים את ההודים. הם בדרך כלל מכירים את ההורם, להרים
מי ירושה-ארץ כלפיהם, וברובם, טרורם, טריהת שחרשתם, עושם מלאת טובה למדי-
קייזר. הם עברו מבית לבית, שוחחו עם האב והאם, בחנו
הה (יש חומר מיוחד לבתיות), ולאחר בחינה זו חילקו אותם לחוגים.
אטימאה היא של הזראה בחוגים. מתקנים 7-6 אונשיים, אפיקל 5, באחד
מחים ולזוטדים. בדרך כלל אם הושב דתי בישודה - אלא אם כן הוא
בגפונו אפריקקה - יש להבדיל ולקיים חוגים נפרדים, ויש בעיה של מודדים
לכשיפם.

הפעולה התחלת לפניו כ-3 חודשים, וזה
שפתו לבודד לפרטון בעיות דומות אחרים בארץ, במקומות שאפשר
להשיג מודיעם. אבחנו קידאים לזו - ניסוי עדולם. עד עכשוו לא מודדים
במוצע לפחות בשירה קיזב ל-80% מלה חזוקים לשליטה. לפניו שבועיים בגסנו
את המורים ללייבון ראנון וטיכום הביעיות, והחדרשותם היא זו. ככל
שהתוושת אורה עוללה איש יותר, צמיחתו ליליטודים גודלה יותר. ככל
שהתוושת גודל, ליבו גם בליטודים, כי כבך באו אליו מהתחלת הלשון
רעד גודל, ולא במעט אחד על גביו הורשת זמשו, מה
בשלא פיעמים היה זה לחם מלוקל. סיבת גוספה היא שטאי שחותיק כבר
המוחדר, והוא לא לטוק אדריכל, הגיע אף לביטוס די טוב מבחיים כלכלית -
בעודו אולוי לא כל כך, אבל בישובים אחרים יש מושבים שתתביבו באפן
בלבלי די טוב - ואינן רואת את הארכ בכב. ככל שטעולה חרש יותר,
ונפיחתו ליליטודים טובת יותר. זה מביא אוthon לעלייתו אראה הייכל בקדולן זו.
אינו שמייד דרכ שעוללה חדש מידי עם עלייתו אראה הייכל בקדולן זו.
כל שמייד לאבזים את העוללה החדש לפגחת זו מידי עם עלייתו, אך אין כן
עבורי השגיפם.

ספירה אחרת הייתה שדעיפות הליטודים
בדרכו לאוות גודלה יותר. שכן היזן המודגש לחוג צדיק לתהיות גדוול
יותר. אם האיש בא דרךה למודד, הוא רואה למסוד מחד והרבבה זטן,
ראם כסות זומו, דבר זה היה לרועץ. על כן אבחנו מתקנים מתקנים את השלב
הראשון, האיסוף קריית אל-ביה כולה, עם אפשרות כתיבת משפטים קזרים
במיום יום יום וקריאת טפסט כל ג-80 שעות.

כל אדם לוטר פעמיים בשבעה. הכוונה
לעתם שעוניים בכל פעם. התבונן תורא 4 שעות בשבעה, מחולקות לפעמיים.
וזה מוגבי עדות. ביחס-שם יש פתרונות אחרים.

אשר לדודים, שם יש ריבוי גודל מודד של
פושטים בהם לטענה טහצית האובלוטיה הם אנאלפתיים, או אסף להציג
וירטוט. במילא ויש מודדים הם עסוקים ביום ליטודים ארכ; חיזוק משלים,
ולכל מודד בטוקום יש עוד כתה תפוקידים טכני בזזה. טסום כי גבעון
לטבוחן גודן של האיכות, ואני הושב שאולי זה יאיה הפטדרן הטוב
ביחסם גודלה זו בישובים. אולי גם בעיירות.

מד י. נברון: ההיילות הללו הבאות למוסבים גרות במקומות, וזה עצמן דרשו זאת. דרך אבודתן היא זו. חילמת אחת מלמדת בשעות הבוקר שני חוגים של שים. חוג אחד עד 10, וחוג שני מ-10 עד 12. בכל חוג משתתפות עד 8 נשים. בערב היא מלמדת שני חוגי גבריםם. כל היילת מלמדת 4 חוגים, והיא למעה יכולה לכלול את כל תושבי הכפר הזקוקים לימייה. ופירשו, לאסוף מספר נשים בבית אחד הנשים, אם יש מועדון במקומות מחאפסים במועדון, ושם לומדים. כך עושים בעודלים ורקימים בחבל זה 69 חוגי בית. החילמת הزادה מלמדת ממש כל ימות השבוע, ואילו יום שני מיועד להשלמת ה�建ה, כי ההיילות הללו עברו בסך הכל הכשרה מזורצת בקורס בן 10 ימים, אמן דחסים ועמוסים למדי. בכל קבוצה של 7-8 חיליות אלה יש מדריך ומורה מצחה אשר מזכיר בשיעוריהם ופעם בשבוע מרכז אותן ויחד דנים על בעיות פציגיות ואחרות המתווררות. פעם בחודש אナンכו אוספים את כל 63 ההיילות על מנת לדון על כלל הבעיות. במחזור הבא שיחייא בעוד 5 חודשים, נקלע עוד כ-90 חיליות, ובמחזור לאחריו כ-80-70 חיליות.

היר"ר ב. עוזיאל: ההיילות דתיות אין ודאי כי הן אינן מתגייסות.

מד י. נברון: יש חילמת דתית אחת, וכי אחרות שנן מבתים מסורתיים. בתכנית הקורס שההיילות הללו עברו דאגנו למספר גבאים לא קטן על הרו' מסורת. כמה ישובים פנו אלינו ובקשו אונשות חירות. במידה והיו כאלה, אז היילות מבתים מסורתיים, הפגינו לשינויים אלה. יהיו ודאי מקומות שם חילמת לא תוכל ללמד גברים, ושאלתי אם אפשר היה להפנות חילימים דתיים למיניהם. התשובה שקיביתי עד עכšíו לא היתה מעודדת. כנראה שיחיה קשיי בעניין זה.

דברתי, איפוא, על שני דרכי פתרון: מורים והיילות, ועתה אני בא לחלק השלישי והוא המתנדבים.

המשמעות הדראה שמתנדב הוא אדם שיש לו רצון לעשות פעולהצד; אך לרמת זאת קשה להכניסו למסגרת קבוצה. מתנדב יכול לבוא פעם עד פעמיים בשבוע, וקשה להתבסס על מתנדבים שמדובר בפעולה רצופה, אבל אין אז רוצחים לוותר על עניין ההתנדבות, כי יש בכך חשיבות מבחינות אחרונות. ראשית הדבר שעובד עצמו, ועל כן אנו מפנים את המתנדב רק למקום בו מתנדב בלבד יכול ללמד. היפנו, אם מדובר בפרט אחד בודד במקומות זה או אחר, שולחים אליו מתנדב למזו. על כל פנים עיקוד הפעולה אינה פובסת על ההתנדבות, אלא ההתנדבות היא משלהמה, חיצור איזודה וכו'.

האם ניתן חיבורה למתנדב?

ג. כגן:

מד י. נברון: לעיתים כן, לפעם לא.

הנת לדוגמא באתי בדברים עם אדם אחד אשר קיבל על עצמו לארגן הטעה בהתנדבות, והוא אכן כבר עוד 10 בעלי רכב שיחיו מוכנים להטיע מורים פעמיים בשבוע, וגם הם יעדרו בהוראה. אני מוניכ שאפשר להשיג יותר, אבל לפחות שעה ההנה בינה את הדברים על יסודות יותר מואזקים.

אני בא עתה לחלק אשר את חברי הועלה בחברי הבנות יענייך יותר. יש שלל בעיות סביבה הנושאות הזה. בעיות תקציביות, ספרי לימוד, חומר לימוד, הכשרה מורים וכו'. אולי

מִזְרָחַן נֶבֶּךְ: הבעיה העיקרית היא האם האנשים יבואו למלוד, ואם יבואו האם יתמידו, מה ייחסו אחותם ובמה תחזיק בהם. בדקנו פועלות דרום הדעת בארכות אהרות. חוק פירוש שיכולתי לקרוא חדר עלייה יש חוק מדינה. חוק פירוש שכור ועשרות. הדבר אמר לאכני רומניה. ניסו לבער את הבעדות בעלי חזק. המוטיב היה מעבר מתקלאות להעשה, אבל הדבר לא הצליח, ובשנת 1948 הועבר חוק בדילמאנ אשר חייב כל אדם מגיל 14 עד 55, אם הוא אנאלפבית, למלוד. שם הגיעו אחוז האנאלפחים במקומות אחדים ל-4% ול-56%. הם הגיעו לבך שבנה מסויימת, ב-50-1949 ל-670 אלף אקליפחים, ושנה לאחר מכן למעלה מזה. בעקבות החוק הינו מסדריט, הינו פטריט מעובדה, והיה גמול. פרעל בבייח-חרושת אשר למד, קבל חוספה שכור. ארושים אומרים כי במשך 10 שנים לימדו 100 מיליון איש.

בִּידֵי הַרְוָק שָׁבוֹעַ בְּמִסְקִין: שמענו הרצאה מפי ד"ר זייז, נשיא הארגון הרשמי בחל-אביב, אשר החדר ברכז את בעיות בייעוד הבעודת במקסיקו. מספר האנאלפחים שם הגיעו ל-8-7 מיליון. החוק הזה שורע באוגוסט 1944 החל על שני סוגים בגדי אדם ואומר: כל אזרח מקסיקאי מגיל 18 עד 60, ללא הבדל מיין או עיסוק הנושא המדיניה וירוד קרווא וכחוב, ושלאו שללו ממנו צבאות עקב סיבת כלשהי, חייב ללמוד קרווא וכחוב לאחודה תושב אחד של הרפובליקה. סעיף שני אומר: כל אדם היושב במדינת שאיגן יודע קרווא וכחוב, חייב למלוד. הימצאות מילוי חובה זו יש בה משום גילוי של חפר וgas לאומי וכו'.

הַרְוָק קָוְבָּעַ אִפְּרוֹא כִּי כָל אַדְם מִשְׁבִּיל חייב למלוד, וכל מי שלא יודע, חייב למלוד. מי שלא מילא זאת צענש, והיו גם עונשי קולקטיביים. כפר שאיגן מוגלה הצלחה לילימודים, מחדרים את פרויהו, או שללים ממנו שכון או סדרטור, ואילו לפועלם מצחינים בילימודים מעוניינים גמול. אחד דבר לגביו מי שהייב למד ולא לימד, גם הוא עונש. זאת במקסיקו. גם באזורה יש חוק. אפיקו בניגודו. ד"ר זייז אמר בראצתו כי הם האליהם למד מילינו אושים במקסיקו, ולאחר מכן הבעודת יודע במשך 10 שנים מ-70% ל-30%.

אַגְּבָּה, יְשַׁׂרְפָּה וְרַבְּיּוֹת אֶחָדָה הַמְּפָלִיחַ בְּבִיעּוֹד הַבָּעוֹרוֹת: דאס הרפובליקה שתימן הודיע על פתיחת 50 בתי-ספר לבני-הנוער. כן נועשת פעולה כזו במרוקו ובוגדן.

לְכַדְּ:
האם יש חוקיםacakת בארץ דמוקרטיות ממש?

מִזְרָחַן נֶבֶּךְ:

איןכי יודע על חוקיםacakת בארץ באלה. באיטליה אין חוק, אבל יש עידוד. יש לי לכך חמוץ אוזנות נסיכון שפעשה ברומא. שם היה הינה גדולה מהכפרים לרומה, וצוארו שכוחות עוני גדלו מסביב לעיר. הם קראו לזה חכירה סביר רומא, שם חרכזו כמיילון ורחאי תרשימים. הקימו שם כמה בתי-ספר, ובצד הרבה תלמידי בתי-ספר.

מר י. נברען: הם הלכו בדרך של מתן פרסי עידוד לאלה שהצליחו למזור. לדוגמא, פועל אשר גמר שלב ראשון של לימודיו, קיבל תעודה ופרס. גם המורה המצריין קיבל פרס.

איפנני יודע אם הגיע שברארץ ייחיה חזק לגביו עניין זה. על כל פנים בכמה ארצות שעשו בכך זאת, הרעמדת השאלה מה המטרת ומה התכלית. ברומניה היה המוטיב בעיקר בעקבות המעבר מחקלאות לתחשייה. בתונזניה נתנו רשותה שלמה של גימוקים. ביחסן, לאחר שיש שם זיכוח מה קודם למה – האיחוד הריעוני או האיחוד הפנימי טכני, לאור ההכרזה של נאצ'ר שאיחוד הריעוני קודם ולכן לא ישחף פערה עם מלוכנים, מכיוון שכן יש לטפח את הריעון של האיחוד הריעוני, ובמסגרת זו יש לעקוף את הבורות, ועל כן פותחים בתיא-ספר לביעור הבורות. אותן נועשים דברים אחרים.

אחרי כן דר.